

samme måde som ved indgåelse af et egentligt skoleforbund frigjort for pligten til at betale for undervisning og læremidler for børn i tilsvarende klasser i kommuner (eller skoleforbund), med hvilke hjemstedskommunen ikke har betalingsoverenskomst, og i private skoler. Endvidere er kommuner, der har indgået en tilsvarende betalingsoverenskomst med en privat skole, fritaget for at bekoste skolegang i de pågældende klasser i en anden privat skole, men derimod ikke i en kommunal skole. En kommune kan således ikke ved aftale med en privat skole frigøre sig for pligten til at bekoste vederlagsfri undervisning i en kommunal skole af elever, hvis forældre — uanset kommunens aftale med en privat skole — måtte ønske børnene optaget i en kommunal skole.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om betalingsoverenskomster ikke indeholder nogen begrænsning af den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til selv at oprette en 8. hovedskoleklasse, når der melder sig 20 elever.

Forslagets *stk. 4* omhandler forpligtelsen for kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. eller 10. klasse, til at bekoste undervisning for de i kommunen hjemmehørende børn på kursus af mindst 5 måneders varighed på en anerkendt efterskole eller ungdomskostskole. Af *stk. 4* sammenholdt med *stk. 3* fremgår, at en betalingsoverenskomst med den anden kommune eller med en privat skole ikke kan frigøre hjemstedskommunen for denne forpligtelse.

Kommunernes pligt til at betale for undervisningen m. v. i efterskoler og ungdomskostskoler gælder dog ligesom tidligere kun i det omfang, hvori udgifterne ikke dækkes gennem de i lovgivningen om de nævnte skoleformer fastsatte tilskud, jfr. for tiden bekendtgørelse nr. 257 af 14. juni 1960 af lov om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. I de tilfælde, hvor eleven deltager i flere efterskolekursus, vil det dog være en forudsætning for kommunens betalingspligt, at det ikke drejer sig om kursus af samme indhold som tidligere kursus, ligesom det også må forudsættes, at en kommunes betalingsforpligtelse ikke indtræder, før eleven har fulgt undervisningen i de klasser, som hjemstedskommunen måtte have indrettet, eller anden undervisning på tilsvarende årgangstrin. En kommune, der selv har indrettet 8. og 9. klasse, er således kun forpligtet til at bekoste undervisning på en efterskole eller ungdomskostskole for elever, der har modtaget undervisning i 8. og 9. skoleår, og som derefter ønskes optaget på en efterskole eller ungdomskostskole.

Med det foreslåede *stk. 5* har man samlet den hidtil ved lovens § 3, *stk. 1* og *2*, givne bemyndigelse til at fastsætte de nærmere bestemmelser i ét stykke, og det foreslåede *stk. 6* er bortset fra enkelte sproglige ændringer enslydende med den nugældende lovs § 3, *stk. 3*.

Til nr. 7.

Indholdet af § 13 i den foreslåede udformning er i det væsentlige det samme som i den gældende § 13, men da der på enkelte punkter har vist sig tvivl om fortolkningen af denne, har man fundet det rigtigst at benytte lejligheden til en tydeliggørelse af bestemmelsen, og samtidig foreslås enkelte mindre ændringer foretaget under hensyn til udviklingen på 9.-10. klassernes område.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

1) Efter den gældende § 13, *stk. 1*, kan skolekommissionen beslutte, at der skal gives hjemmene meddelelse om børnenes standpunkt, fid og opførsel i skolen. Efter forslaget skal der i klasser, hvor eleverne kan indstille sig til afgangsprøve, altid gives hjemmene besked om standpunktet i løbet af skoleåret. Begrundelsen for den foreslåede ændring er hensynet til forældrenes muligheder for at tage stilling til, om børnene bør indstille sig til prøve. I øvrigt svarer indholdet af *stk. 1* til den gældende § 13, *stk. 1*.

2) Det har vist sig, at der ved flere skolevæsenere har været anvendt talkarakterer eller stærkt standardiserede symboler ved bedømmelser af standpunkt i de mindre klasser, hvilket harmonerer dårligt med de tanker, der ligger bag den gældende § 13. På den anden side har der også været tvivl med hensyn til den adgang til i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse og 10. klasse at anvende talkarakterer ved bedømmelser i årets løb, i årskarakterer og i meddelelser til hjemmene, som er en følge af adgangen til at holde afgangsprøver med karakterer i de enkelte fag for disse klasser. Undervisningsministeriet har udsendt et cirkulære (af 21. maj 1964) med vejledning om de nævnte spørgsmål, men man må anse det for mest hensigtsmæssigt, at regler om formen for bedømmelse af standpunktet på de forskellige alderstrin — som naturligt hører sammen med de øvrige regler i § 13 — optages i selve loven (forslagets *stk. 2*). Princippet i den foreslåede bestemmelse er, at i de klasser, hvor eleverne kan indstille sig til afgangsprøve med karakterer (d. v. s. i 9. og 10. klasse, eventuelt også i 8. hovedskoleklasse, jfr. nedenfor under punkt 4), skal bedømmelsen ske i karakterer, så både skolen og eleverne og deres forældre kan vur-